

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Május' 31-dik napján, 1816-dik esztendőben.

Afrikai Tolvaj Státusok.

A' Tunisi Fejedelemmel Mahmud Baschával ilyen Kötésre lépett a' múlt Aprilis' 26-dikán a' *Toskánai* Nagy Hertzeg *Ferdinandus* ó *Austriai Cs. Fő Hertzeg-sége*: — “

„A' Mindenható Istennek nevében!”

Annak buzgó ohajtása által lelkesítettvén, hogy a' *Toskánai* Nagy Hertzegség 's a' *Tunisi* Országlószék között való hadakozásnak véget lehessen vetni, 's az ezen célra tétetett barátságos tanácskozások után, *Mahemed Coggia* a' *Tunisi* tengeri dolgokra ügyelő Minister és fő vezér az itt következő tikkelyekben egygyezett meg a' *Mahmud Bascha* Fejedelem részéről és nevében, az *Austriai* Császári és *Toskánai* Nagy Hertzegi Fő Konzúllal *Nyssel Antallal*:

1). A' máj naptól, úgymint az 1816-dik esztendő' Aprilisének 26-dikától fogva, minden ellenségeskedések tengeren vizen megszűnnek a' két Hatalmasságok, az ó alattvalóik, és tartományaik között, 's három hónapokig tartó fegyvernyugvás lesz köztök, a' végre, hogy ezen idő alatt egy örökké tartó 's mind két részre nézve hasznos békekesség köthethessék köztöttök.

2). Ha ezen fegyvernyúgvásnak ideje alatt valamely akár mitsoda némű *Tunisi*

hajó, kénytelenségből, ellenkező szelek vagy akár mi egyéb történet miatt, a' *Toskánai* Nagy Hertzegnek valamely kikötőhelyébe vagy valamely partja mellé kikötne, vagy ott magának menedék helyet keresne, ott, mint más barátságos Hatalmasságnak hajója úgy tartassék, fogadtassék, és segítettessék. Hasonlóképpen kell a' *Toskánai* Nagy Hertzegségbeli hajóknak fogadtatni a' *Tunisi* kikötőhelyekben és partoknál.

3). A' *Tunisi* és *Toskánai* alattvalók, a' kik mostan ezen két Státusok közzül egyiknél vagy másiknál rabsághan vagynak, ettől a' szempillantattól fogva szabadoknak lenni tartatnak és hirdettetnek, 's azt a' terhet, mellyet ezeknek hazájokba való szállíttatása 's élelme okozni fog, mint ez mindenkor történt, most is a' *Toskánai* Országlószék hordozza. Legelőbb a' *Livornóban* fogságban lévő *Tunisi* alattvalóknak kell *Tunisba* megérkezni, 's mihelyest ezek a' *Tunisi* kikötőhelybe megérkeztek, a' *Toskánai* alattvalók, legkisebb rabszolgai adófizetés (váltság) nélkül, azonnal hajóra szállíttatnak 's hazájokba vissza küldtetnek.

4). Arra az esetre nézve, ha a' *Tunisi* Országlószéknek valamely prédáló hajója, a' melly most a' tengeren van, ezen időközben valami elfogott *Toskánai* alattvalókkal találja a' *Tunisi* kikötőhelybe vissza-

érkezni, meghatároztatik, hogy, ha ezen Toskániai alattvalók a' folyó Aprilisnek 17-dike, tudni illik azon napelőtt estek a' Tunisi prédáló 's rabló hajónak fogságába, a' melly napon a' Tunisi Országlöszök 's a' Középtengeren lévő Nagy Britanniái hadi hajós seregnak vezére Admiralis Lord Exmouth ő Excellentiája között a' Kötés megkésült, tehát, mint rabszolgák úgy tartassanak, 's fejenként mindenikert 300 Piasterek fizetessenek. Ha pedig a' mondott nap után estek fogságra, tehát ezen esetben úgy kell tartani őket 's úgy kell bánni velük, mint Európában a' hadifoglyokkal szoktak bánni, 's a' békességnek helyreállása után minden váltságfizetés nélkül ki kell tserélni vagy el kell bocsátani őket. —

Készült Tunisban, Gemel Anell havának 28-dik napján, a' Hegira' 1231-dik esztendejében, 's a' Keresztények' számlálása szerint Aprilis' 26-dikán 1816-ban. —

„Nussel Antal Austriai Császári 's Toskániai Nagy Hertzegei Fő Konzul.

„Mehemed Coggia. (Ez Arabs nyelven írta-fel a' nevit.)

Átaljában vévén ez a' Tunisi Fejedelem a' más két Tolvaj Fejedelmeknél sokkal nemesebb módon kezdi magát viselni az Európai Státusok eránt. A' Tunisból Aprilis' 30-dikán indult tudósítások szerint, már akkor minden Olasz rabszolgákat szabadon bocsátatott volt a' Lord Exmouthal kötött alkuval megegyezőleg.

A' Walesi Királyi Hertzegasszony az Angliai Régens Hertzeg' felesége, a' Lord Exmouth hajós seregének Tunis mellett való megjelenése előtt már tíz napokkal megérkezett volt Tunisba, 's nagy tisztelettel fogadtatott az odaváló Országlöszök által. Aprilis' 21-dik napján nagy vendégséget adott Lord Exmouth a' maga Admiralisai hajóján, mellyet ő Királyi Hertzegasszonya is megtisztelt, a' Tunisi Fejedelem' társasá-

gában, a' maga jelenlétével. Tunisból Egyiptomba Alexandriába vette útját ő Királyi Hertzegasszonya, 's mikor ide útnak indult ekkor is egész a' hajóig kikísérte a' Fejedelem.

A' Tripolisi Fejedelem nem akar békességre lépni, melyre nézve ez ellen keményebb eszközökkel akar élni Lord Exmouth. Ágyus tszjakakért küldött a' Máltai kikötőhelybe.

Nagy Britannia.

Minekutánna a' Londoni Kurir, maga ez a' Ministerek' újsága, arról a' kötésről emlékezett volna, a' melyre Lord Exmouth az Afrikai Tolvaj Fejedelmeket az általa vette, hogy kikötőhelyeik előtt néhány hadi hajókkal megjelent, így szoll mind ezekről: —

„Uíszem meglehet, hogy mind ezek elég szép dolgok: de nem elégségesek. Ok azon kötések, mellyeket a' Középtengeri Hatalmasságokkal most a' mi Országlöszökünk közbenjárása alatt tesznek, tsak mint fegyvernyúgvásokat úgy fogják tartani, mellyeket akkor szakaszhatnak félbe, mikor tétteni fog. Annak, hogy ezen vad emberek' ragadozásának véget lehessen vetni, nintsen egyéb módja, hanem hogy minden hajóik össze rontatassanak, 's meg ne engedtessek, hogy zástalóikat a' tengeren megmútatni mérészeljék. Mellyik nemzetre lehet ezt a' munkát inkább bízni, mint arra a' népre, 's melyik hajthatja ezt jobban végre, mint az a' nagy nép, melly a' maga nagysága 's ditsősége palyafutását az emberiség' 's igazság' pályafutásává tette, 's a' melly azt az undok embervásárt, melyben az élő emberek' szive és vére fount számra adattatott-el, éppen mintha tsak annyi betse volna, mint a' börtönállatok' tsontjainak, legelőször eltörtötte. “

Londonba Majus' 12-dikén érkezett meg a' Grenoblei történeteknek híre. Ezek-

re nézve így fejezte ki magát a' feljebb nevezett Londoni Ministeri újság: —

„De hát mit akarnak ezek az öszszeesküdtek? Hogy *Bonaparte* még él testiképen, az igaz: de politikai értelemben meghalt. A' vérnek és félelemnek országát a' Respublikát akarják-é ismét feleleveníteni? De, hát nem látják, hogy ez lehetetlen? Magok ezen öszzeseküdtek ugyan, meglehet, hogy még most is azok, a' mik régen voltak; meglehet, hogy ők még most is azok a' rút és vérszomjúzó Jakobinusok, a' milyenek az 1793-dik esztendőben voltak. De, hát nem veszik eszékbe, hogy körültek mindenek más állapotban vannak? hogy ők, a' helyett, hogy a' népet engedetlenségre 's felzendülésre indíthatnák, inkább megvettetést és irtózást gerjesztenek fel benne magok eránt? és végrezetre, hogy a' helyett, hogy a' jelen való országlást felfordíthatnák, inkább a' magok fejeiknek okoznak halált és veszedelmet? A' Frantzia népnek véghetetlenül nagyobb része, most csak a' tsendességet 's háterságot ohajtja, 's tudja azt, hogy ezeket a' 'betses jókat csak a' maga igazi jussal bíró Királyának országlása alatt találhatja meg. A' Frantziák a' lefolyt husz esztendők alatt az Országlásnak minden nemeit megpróbálták, 's mind ezek a' tapasztalások meggyőzték őket a'felleől, hogy az igaz jussal bíró (*Legitimus*) Országló lineán, 's annak a' régi uralkodó töröknek ortalmán kívül, a' melly Frantzia országnak ditsőségét 's boldogságát oly sokáig fenn tartotta, az állandóságot egyébben semmi ben feltalálni nem fogják. —

„Úgy látszik, hogy ezek az öszszeesküdtek elfelejtkeztek arról, hogy a' *Legitimitasságot* (a' Bourbonoknak igaz jussal való országlását) egész Európa a' maga kezessége alá vette. Igaz ugyan az, hogy az ellenkező résznek (az úgy nevezett *Oppozitiónak*) tagjai, ezt a' kezeskedést, a' Fr. ország' dolgaiba való igasságtalan belételegyedésnek nevezik. Egy átaljában van is

itt helye a' belételegyedésnek; de ki tette ezt szükségessé? éppen magok azok az emberek, a' kik ma ily nagyon lármáznak ellene; éppen azok az emberek, a' kik minden más országoknak országlásabéli dolgáiba avatkozni, a' revolúzió alatt, megszünés nélkül iparkodtak. Igaz, hogy ezt az iparkodást akkor, buzgóságnak, liberalitásnak, 's az előítéleteken fundálódó minden hibás vélekedésekből való kivetkezésnek nevezték az *Ellenkezők!* Ezeknek szemekiben akkor minden Európai egyéb Országlások *Despotaságok*, 's magok az Európai Monarkhák *clrutelenedett Despoták* valának. Ki az, a' ki ekkor csak egy szótskát is hallott, az ellen, hogy a' *Bitangoló, Austriát, Prusziát, Spanyol országot*, és az *Orosz birodalmat* megtámadta, tétettetni? De, most ám, minekutánna a' megbántatott nemzetek *Bonaparte* ellen egy szívvel lélekkel felállottak; 's minekutánna az úgy nevezetett elgyengült *Despoták*, magokat oly erőben, oly egygyasságban lenni, 's oly álhatatossággal bírnai megbizonyították, melly által őket megbuktatták, most ám, ha ezeknek az uraknak beszédjeiket halljuk, úgy látjuk, hogy a' Frantzia ország' dolgaiba való avatkozás, az igasságtalanságnak és tyrannusságnak legmagasabb grádsára lépett.“

Az Angliai Régens Princez' nevében, mint katonaparantsolat, ilyen nyilatkoztatás intéztetett Május' 10-dik napján az Anglus seregekhez: —

„Addig, míg a' Generál Májor *Sir Wilson Robert*, 's a' Királyi testőrző sereg' első számú gyalog Regimentjénél volt Kapitány *Hutchinson*' processusok el nem végződött, semmi megjegyzéseket közönsegesé nem tett az Anglus fegyveres seregek' fő vezére ezen tárgyra nézve. Már most, minekutánna véghez ment ez a' processus, parantsolatot kapott a' Régens Princeztől az alább nevezett fő vezér, hogy az ő Királyi Bertzességé' gondolkodását azon történetekre nézve, mellyek a' nevezett tiszteteknek

processusát 's megítéltetését okozták, közönségesen hirdettesse - ki. —

„A' mi Generál-Major *Sir Wilson Robert* illeti, szükségesnek tartja a' Régens Princz kifejezni, hogy neki nagykedvetlenségére van az, hogy az ő Britanniai Felsőge' szolgálatjában egy ilyen nagy rangú tiszt, úgy mint a' ki az armádánál General-Majori hivatalban volt, 's Generál-Majori fizetést vett, annyira elfelejtkezett arról, hogy rangjának és azon Országlószeknek, a' melly alatt volt akkor mikor ezek a' dolgok történtek, mivel tartoztek, hogy olyan próbatételbe bocsátkozhatott, melynek a' volt' nyilvánosságos czélzása, hogy azon ország' törvényeinek ellentálljon, 's a' közönséges büntető igazság' hatalmát bennává tegye. Ó Királyi Hertzegsége éppen oly gyalázásraméltóknak lenni találja azon eszköket is, mellyek által ez a' próbatétel végrehajtatott, mint a' dolgot magát, mint hogy lehetetlen hogy úgy ne gondolkozzék ő Királyi Hertzegsége, hogy egy Anglus tisztnek valamely környűállás mentségére szolgálhasson abban: hogy hamis fogások és hamis név alatt a' maga Fejedelmének Képviselőjétől (*Wilson* a' Párisi Anglus követől *Stuart*ól kapta volt azt a' hamis passust, melly által Lavalettét elszöktette) pasussokat szerzett a' végre, hogy a' Frantzia Király ő Felsőge'nek egy halálra ítéltett alattvalóját elszöktethesse; és abban, hogy ezen bűnöst Anglus formaruhába öltöztette azért, hogy nem csak a' Frantzia országlószeknek vigyázóságát megsalbassa, hanem, hogy ezen felöltöztetésnek segedelmével az embert azon lineán is keresztül vihesse, mellyet az Anglus seregek tartanak elfoglalva. —

„Noha a' Régens Princz a' *Sir Wilson Robert* által elkövetett vétkeknek csak mint igen nagyon terhesítő környűállását úgy nézni kéntelenítettik is azt, hogy ő az armádának ily nagy rangú tisztje lévén, egy alsóbb rangú tisztetelőségéllett esbuzditott is arra, hogy katona kötelességeit ily

nyilvánosságos 's ily nagyon vétkes módon megsértse: mindazáltal tsakugyan nem kevesebbé szükségesnek lenni itéli ő Királyi Hertzegsége kifejeztetni, hogy neki a' Kapitány *Hutchinson*' magaviselete is felettebb nagy kedvetlenséget okoz, mivelhogy ő, még pedig egy barátságos országban, 's a' hol az a' Regiment, melyben ő szolgált, a' Hertzeg *Wilmington* fő vezérleése alá tartozó Szövetséges armádának egy részét teszi, és egy olyan dologban engedte, hogy véle mint eszközzel éljenek, a' melly dolog a' nevezett armádánál minden tisztnek különös kötelességévé teszi azt, hogy magát minden olyan tselekedettől eltartóztassa, melly a' törvények' bétöltöttetésének útjába valamely akadályt tehet. —

„Mihogy a' Régens Princz a' maga helybenemhagyásának egész sújját ezen tisztekkel, mint azt az ő vétkes lépések valósággal megérdemlette volna, megéreztetni nem akarta, 's annak a' büntetésnek mértékét is, melynek magokat azon ország' törvényeinek megsértése által, a' hol a' dolog történt, kitették, megfontolván, a' fő vezérre bizta ő Királyi Hertzegsége, hogy az egész armádánál a' legközönségesebb módon nyilatkoztassa - ki azt, hogy mitsoda ítélettel legyen ő Királyi Hertzegsége ezen tisztnek' tselekedetének *kitettő rosszszasága* eránt, 's azon veszedelemről, melly a' Britanniai armáda' jó hírére és fenyítéktartására nézve abból származhatna, ha egy ilyen vétket az ő Királyi Hertzegsége legkeményebb megintetés nélkül hagyott volna. Alairta az ő Királyi Hertzegsége parantsolatjára: —

„Hertzeg *York Fridrik*, Fő vezér.

A' Parlamentumban egy időtől fogva már több versben panasz fordúlt elő azért, hogy a' Britannus katona - strázsák, mikor valamely pompázások (solennitások) vannak az Udvarnál, a' sétálókat bizonyos utzákon akadályoztatják. Más versben azt ki-

vánták volna tudni az Ellenkező résznek némely tagjai, hogy mitsoda rendelkezések vannak ilyenkor a 'strázsák' eleibe adattatva; de nem nyerték meg kívánságaikat; a 'Ministerek nem találták jónak lenni azt, hogy ezen rendelkezések közönségesekké legyenek. Mostanság ismét ez a 'panasz fordult elő a' parlamentumnak mind két házában. A' felső házban Gróf *Efsex*, az alsóban Lord *Milton* terjesztették panaszait ezen tárgy eránt a' gyűlés' eleibe. Mind ketten azt erőssítették, hogy ezen dolog által a' Britanniai polgári jús, legrettenetesebben megsértettetik 's a' Constitúció igen veszedelmesen fenyegettetik. A' 'Ministerek' között *Castlereagh* és *Croker* beszéltek; ezek azt erőssítették, hogy az ilyen apróság történetekért való deklámálások nem egyébre, hanem csak a' népnek az 'armáda ellen való ingerlésére czéloznak, a' melly magát a' nemzet ügyének védelmezése által ily dicsősségesen megkülönböztette. A' Lord *Milton* panaszát végezetre voksolás alá vétetvén, vissza vettetett. Ellene 112, mellette pedig csak 54 voksok voltak.

Angliának némely népes helyein, kivált a' hol számos fabrikák vannak, mostanság sok kárt okozott a' fellázadott nép. *Bridportban* a' kenyérsütőkre és molnárokra rohant a' nép, 's ablakaikat bérontván egyéb törvéntelenségeket is követett el ellenek: de oly szerentsések voltak végezetre az előljárók és a' városnak békességszerető lakosai, hogy minden további veszedelmes következés nélkül szép szóval letsendesítettek és elszélesztették a' lármázókat. A' gabona' ára azonközben még mind nevededik, melynek okát némelyek rész szerént a' gabonának Olasz és Frantzia országokba való kihordattatásában, rész szerént pedig abban keresik, hogy az Európai száraz földnek nagyobb részén nem legjobb aratást remélenek. Egy másik tárgya az Anglus' nép' mérgelődésének az, hogy a' fabrikákban igen nagyon megsokasodtak a' machinák, azéit, hogy az ezekkel való

dolgoztatás az emberekkel való dolgoztatáshozképpent igen kevésbe kerül, következképpen sok munkások kenyér nélkül maradtak. A' múlt két esztendő alatt történt volt még egyszer, hogy az úgy nevezett *Ludditák*, egész hadat indítottak volt ezen machinák ellen; helységekről helységekre jártak, a' hol machinás fabrikát találtak, mind össze rontották, és meg nem szűntek bolondoskodni addig, míg a' katonaság erőt nem vett rajtok. Ekkor, de minekutánna már felettébb sok kárt tettek volna, végezetre engedni kéntelenítették a' fegyveres erőnek, és sokak keményen megbüntettettek. Most ismét ezen *Ludditák* példáját kezdette némely helyeken követni a' fellázadott nép. Már sok kárt okozott némely fabrikásoknak.

A' Parlamentum szerentséltető irásokat határozott a' Régens Princzhez 's az új házásokhoz. — Azt jegyzték meg az Anglus levelek ezen lakadalomról, hogy az esketésen a' Régens Princz fiú testvérei között ketten nem voltak jelen, úgy mint a' *Cumberlandi* Hertzeg, és *Friderikus Augustus* a' Király 6-dik fia. Az elsőbbnek a' felesége (Mecklenburgi Hertzeg kisasszony), mint látszik, még nem bocsátatott a' Királyné eleibe: *Friderikus Augustus* (a' *Sussexi* Hertzeg) pedig, ki a' 'Ministerekkel ellenkező rész' tagjai közé tartozik, az esketésnek napján az úgy nevezett *Emberbarátok* (*Philantropicusok*) társaságában volt, 's annak 100 Güinéket (1000 forintokat) ajándékozott.

Az a' Pap, ki a' most házasságra lépett *Karolina* koronaörökös Hertzegasszonyt Frantzia nyelvre tanította, így ír egy magános levelében ő Hertzegasszonyságáról: — “

„Ez a' szeretetreméltó Hertzegasszony egy oly Princzhez ment férjhez, a' kit szívből szeret, és a' ki, mint ezt minden tudja, mind azokkal a' tökéletességekkel felruházatva van, hogy ezen Hertzegasszonyt, 's

általa az ő alattvalóit is szerentsésekké tehesse. Ez valósággal ritka történet, hogy egy ilyen nagy rangú személy, 's ily körülmények között, maga válaszszon férjet magának, 's az egy igen bizonyos jele az ő jó gondolkodásának, hogy ily böltsen 's mindeneknek ily nagy meglepődésekre, válaszott. Én az ő öszszekeléssek előtt csak néhány minútákkal beszéltem véle, 's nékem az öröm miatt könyvező szemekkel azt a vallást tette, hogy annak senki nem más hanem egyedül maga fog az oka lenni, ha szerentsés nem leszén."

Nem régen azt projektálván Brougham az alsó házban, hogy a' nyomtatásbéli szabadságot vegye a' parlamentum vizsgálás alá, és ha lehet, tegye még az eddig vilonál is bizonyosabb lábra, az ő jóvallását a' parlamentum is méltóan találta arra, hogy fontolás alá vegye. A' Times nevű újság, melynek írói különben nem szokták a' Brougham' jóvallásainak pártját fogni, ezen dologban eléggé pártját fogja neki: — „A' nyomtatásbéli szabadság, úgy mond, minden intézeteink között az, mellyen a' külső nemzetek leginkább bámulnak, de a' mellyet követni még eddig legkevésében tudtak. A' nyomtatásbéli szabadság volt az, melly azon visszaélések mellett is, a' mellyek véle történhetnek, az erkölcsi állapotot (moralitást) megoltalmazta, 's a' közönséges virtusokat fenntartotta. Ennek köszönheti Anglia, hogy az ő rettenetes ellenségének vakmerő dítelkedései, kevély fenyegetődzései, tsalfa okoskodásai, és hamisságai, füstbe mentek, 's azon mesterseges fogásai, mellyek által az Európai száraz földnek lakosait tsalta, a' mi fejünk felett, mint a' szél, mellyel senki semmit nem gondol, úgy elenyésztek. Mi szívből óhajthatjuk azt, hogy a' nyomtatás' dolga, ez a' mi jusaínknak legnagyobb kezesége, oly törvények által tétetődjék bátorságossá, mellyek azt, a' nélküi, hogy zabolátlanságát nagyobb grádirra emelnek, annak sza-

badságot legkeimeényebb fundamentomra helyeztessék"

Frantzia Ország.

Azt, hogy a' *Belgiumban* tartózkodó kivándorlott Frantziák által íródó újságvelek Frantzia Országhol kitiltattak, *Herzog Wellingtonnak* tulajdonítják, a' ki azt arra nézve kívánta volna, hogy ne okozzának ott lízzadást.

Az ítéletekzek folytatják a' *Bonaparte Ellbárol* való visszatérése miatt felségárulókka lett emberzek' processusát. Május' 16-dikén *Rigau* nevű Generálisnak ügye lefolyván, ő halálra ítéltetett. *Thomassin* nevű Kapitány ugyan csak ezen ügyben, feloldoztatott a' vád alól.

Az *Isere* departamentjében, melynek *Grenoble* a' fő városa, Május' 11-dikén 14 személyeket, kik az utóbbi öszszeesküvésért halálra ítéltetvén a' Megvizsgáló törvényszék' eleibe apeiláltak vala; ott sem nyervén, egyon lövettettek.

Dijonból Május' 15-dikén írják, hogy ezen szerentsésen kitudódott öszszeesküvés miatt, ott is elfogtak ugyan némely személyeket, a' kik tudói voltak a' dolognak, de egyéb eránt ott ez úttal legkissebbé is meg nem zavartatott a' tsendesség. Az ott elfogattattak között van Királyi Prokurátor *Valant*, 's *Morland*, *Paniscot*, és *Gauthier* nevű penziós tiszték. Generális *Jaquomardot* nyomozzák, a' ki több másokkal egygyütt útat vesztett. A' *Bonaparte'* visszajövetelekor bünt tett személyek közül pedig most készítik a' processust Generális *Devaux*, *Lejeas*, *Royer* urak, 's a' Dijoni akkori Prefektus *Hernoux* ellen.

Az *Agenci* Polgármester ilyen parantsolatot hirdettetett-ki: — „Megparantsolatik, azt mondja, minden polgárnak, hogy *Veres Sípát*, és semmi olyan jegyet, melly az 1793-béli gaz országglásra emlékeztetne, többé senki hordozni ne mérészeljen. Hasonlóképpen nem leszén szabad viselni semmi olyan ruhát, a' mellyen e'

három, *veres, kék, és fehér* színek egy-együtt lennének.

Nem régen a *Journal-de-France* igen kikelt volt a *Politechnikai* iskolának (a' melly iskola ugyan nem régen eltöröltetett, hanem, nem soká, némínémű változásokkal ismét helyre állítottott) egy ifjú tanuló tagja ellen; azért, hogy a' *Thüillieria* udvarán, mikor a' király ott kiment, a' kalapját nem akarta levenni. Erre azt feleli a' *Constitutionnel* nevű újság, hogy ha szintén ebből az iskolából imitt amott találathattak is némely ifjak, a' kik magokat illetlenül viseltek, abból tsakugyan nem kellett volna az egész iskoláról oly rosszúl itélni, hogy s a' t. —

A' Helvétziai újságokban ezeket írják Párisból Május' 13-dikán: —

„Az ide való összeesküvésről kevéssé idő alatt mindenek kinyilatkoztak. Valami 5 vagy 6 százra telik azoknak az embereknek száma, kiket itt szép tsendesen összefogdostak. Tegnapelőtt 6 szekeret kísértet-bé ide a' politzjai katonák töltött puskával és felhúzott sarkányokkal. A' szekereken összeesküdtek ültek, kik között, mint mondják öt Generálisok voltak. Rút festéseket is találtak meg sok helyen, a' mellyek mind a' mostani rendet érdeklík. Most ismét nagy halgatás uralkodik. *Brunet* nevű Komédiás, ki már több ízben fogságot szenvedett azért, hogy a' játékoközben bizonyos tsüfölgődo elméskedésekkel élt, most ismét elfogattatott ezen szavaiért: *il vous faut faire deux chambres et nettoyer la cour.*“

A' Frantzia határszélekről érkezett tudósítások szerént olyan szerentsések voltak a' *Pie monti* ejőljárók, hogy azt a' híres *Didiert*, kiről már oly sokszor emlékezünk, mikor *Szarvájába* által akart volna szökni, megfogták és a' Frantzia országi tisztviselői károknak által adták.

Egy Párisi levélben ezek az újabb környűállások fordulnak elő a' Grenoblei támadásról: —

„A' fél zsóldra tétetett tiszteknek egy serege *Grenoble*t vette vala a' maga össze- gyülekezésének helyévé, hol a' fegyverés házban egyebek között 300 ágyuk is talál- tattak. A' Komendáns Generalis *Donadieu* jökor megtudta a' támadók' plánumát, hogy tudniillik ezen várra reá útni és ezt elfog- ni akarják. Ő tehát a' nélkül, hogy vala- ki tsak sajdíthatott volna is valamit a' do- logbol, az alatta lévő katonák között vala- mi 7 vagy 8 százat, a' kikhez leginkább bizott, kivállogatván, ezeket a' városon kívül igen jó állásba helyezettette, 's egy titkos batteriát is készítettvén, ezt 12 ágyuk- kal megrakatta. Lejövén az insurgensek valami 3 vagy 4 ezerén, mindenféle fegy- verekkel, a' hegyekről, mint eszeveszett emberek legnagyobb lármával kiáltozni kez- dettek, hogy *Éljen a' Császár!* Az ő fo- gadásokra már jó rendben álló sereggel azonközben Gen. *Donadieu* őket vélet- lenül meglepte, 's a' rebellesek között so- kan elhullván ezek már hátat is adtak vala, hanem a' keményebb letzké még azután kö- vetkezett-el. *Donadieu* i. vissza kezdte vonni a' maga katonáit, mint ha meg- ijedtek volna. Ekkor a' támadók, nem gyanítván a' nagy veszedelmet, örvendez- ve előre nyomultak; a' Királyi seregek pe- dig lassanlassan mind addig hátráltak, míg oda tsalták a' támadókat, a' hol a' 12 ágyus batteriából reájok egyszerre tüzet adhattak, melly által egyszerre 400 insurgenst öltek vagy sebessitettek meg.“ —

Beszélik, hogy azok a' proklamátzi- ók, mellyekre az összeesküdteknél talál- tak, idegen segedlemnek érkezésével is biztatták a' népet, 's egyéb eránt igen mér- séklett kifejezésekből állottak. Az ezen összeesküvésbe való részesüléért egy ifjat, *Georges* nevű Párisi híres jádzó leányál találtak meg és fogtak el. — (Folytatása há- tül a' híregészítő tziikhelyek között következik).